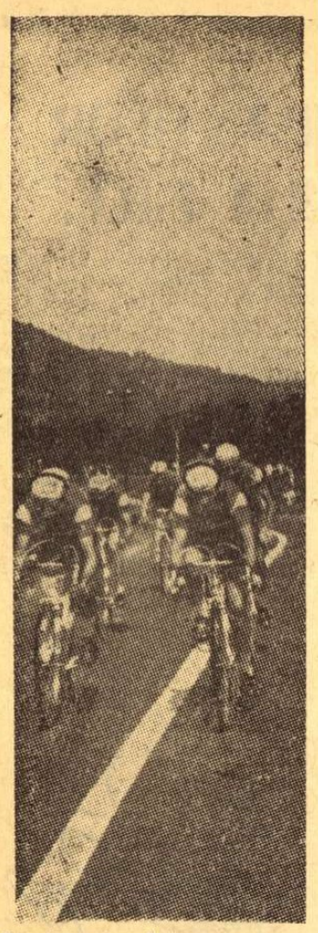

Tandemuri... laterale pe panglica de asfalt a șoselei

sportul în turul României 69

WANZLIK CONTINUĂ SĂ POARTE TRICOUL GALBEN

● Primul român în clasamentul general: Constantin Grigore — locul III ● Festivalul Hezard înlocuit cu festivalul Oubron! ● Gabriel Moiceanu a muncit mult, dar șansele nu i-au surîs ● Vasile Tudor, cîștigătorul etapei, pe locul V în clasamentul general

Cronică de Hristache NAUM

Fotografii de Aurel NEAGU

Etapa în care caravana a ajuns la una din marginile țării, Cluj—Oradea (153 km), a reluat parcă în dramatism firul întrerupt la Vatra Dornei. Munții, ambiția challengerilor de a-l deposeda pe Wanzlik de tricoul galben, arta lui Oubron de a-și conduce formația, ca și finalul cu suspensie au transformat această etapă a Turului României într-o magnifică desfășurare de forțe, într-o goană nebună „da capo alla fine".

N-am asistat la promisul festival Hezard fiindcă „papa Oubron" n-a vrut să ne ofere lucruri știute și ne-a surprins cu o nouă tactică, scoasă parcă din cutia Pandorei, care i-a deconectat pe toți privitorii din caravană și, desigur mai important, pe cicliștii primului pluton. Apoi, zeci de kilometri am crezut că s-a sfîrșit domnia lui Wanzlik, pentru ca în a doua parte a cursei el să revină și să folosească zelul românilor în apărarea titlului de lider. În sfîrșit, într-un final apoteotic, pe care l-am crezut al nostru, Wanzlik — uzînd de mijloace nu tocmai ortodoxe — și-a însușit primul loc... A urmat un scurt conciliabul al juriului internațional și, din nou, au izbucnit aplauzele. Cezarului i se dăduse ce este al lui — adică lui Vasile Tudor i se restituise victoria.

Să socotim, însă, că a sosit vremea pentru a începe descrierea acestei zile infernale. Din Cluj s-a plecat la ora 13, pe o vreme splendidă și căldură nu tocmai stînjenitoare. Îi remarcăm în pluton pe trei cicliști localnici (Emil Rusu, Vasile Selejan și Ion Selejan), puțin jenați de manifestația de simpatie ce li se face. Pînă acum nu au prea meritat acest lucru, iar în etapa încheiată la Cluj nici unul n-a reușit să prindă o treaptă a podiumului. Dar, toate se uită cînd încep vîrtejurile întrecerii. Plecarea este foarte rapidă. Cicliștii încearcă din primele clipe să se plaseze în acțiuni rentabile, să ajungă în munți cu un avantaj care să-i pună la adăpost în cazul că nu vor reuși să mențină ritmul grimperilor. O primă acțiune serioasă se înregistrează la km. 10. Ea este efectuată de Selejan, Sofronie, Dertz, Bălan, Huster, Cernea, Viard și Gera. Deci, un prim atac la lider. Cum însă unora nu le convine evadarea, îndeosebi compatrioților tricoului galben (Dertz și Huster), distanța față de pluton se mărește prea mult. Ea se stabilizează un timp la aproximativ 200 m, după care începe să se micșoreze. La km 18 se produce joncțiunea. Cîțiva kilometri avem impresia că lucrurile s-au liniștit. Este însă numai un calm aparent. Urmează urcușul Pănicenilor și așteptăm festivalul Hezard. Dar, nu. De această dată în avangardă se află Viard, iar în spatele său ceilalți, 4 cicliști francezi — Hezard, Alary, Mollet și Menard! Lor le-au putut prinde plasa doar de Blaere, Andresen și Huster. Remarcabilă este maniera în care antrenorul Oubron îi conduce pe elevii săi. Cunoscîndu-le calitățile de grimperi, el i-a sfătuit să lanseze un atac colectiv care să asigure lui Hezard și echipei Franței locul I. În vîrf, la Păniceni, trece primul Viard, urmat de Huster și Mollet, dar micul grup plonjează pe amenințătoarele serpentine cu o viteză uimitoare. Mica diferență de mai puțin de 200 m, cu care încheiaseră cățărarea se transformă văzînd cu ochii — sub impulsul ritmului îndrăcit pe care îl impun francezii — într-un substanțial avans pentru grupul celor 8 fugari. Tricoul galben intră în panică. Se pare că urcușul l-a cam sufocat, pentru că nu poate prinde — în primul moment — evadarea inițiată de Moiceanu, Rusu și Cernea. La Huedin (km. 50) sprintul este cîștigat de Huster (pe francezi nu-i preocupă interesele minore), în timp ce în spate, lîngă Moiceanu încep să vină și alți alergători din plutonul ce se destramă. La km 54, o barieră închisă întrerupe cursa franceziior, și colegilor de evadare li se permite să plece cu avansul inițial de 1 min. 15 s, înaintea plutonului ce se regrupase. Și din nou se desprinde un grup în urmărirea fugarilor. Condus de Moiceanu, Sofronie, Ziegler, V. Tudor și St. Suciu, plutonul numără 15 rutieri. În spate Rusu, Cernea și alții încep să dea semne de oboseală. Situația este precară. Wanzlik, însoțit de Ciocan, prinde și el — în ultimă clipă — acest tren rapid.

Nici această zi nu va fi prea fericită pentru alergătorii noștri. Moiceanu rupe furca bicicletei, schimbă și rămîne din grupul urmăritorilor ce va pierde minute prețioase, care îl vor catapulta de pe locul III al clasamentului general, pe cel de al XV-lea. Urmărirea se înfîrjește. În față, cei 5 reprezentanți ai cocoșului galic au ajuns, se pare, la capătul puterilor. Deși Robert Oubron îi dăscălește, plutonul secund se apropie tot mai mult. La km 79 fugarii sînt obligați să predea armele. Au fost ajunși de grupul celor 15 (din care Ciumeti a dispărut). În fruntea cursei se află acum un grup masiv de 23 de rutieri, urmat la 2 min de un altul de 17 și, apoi, de plutoane răsfirate pe șosea.

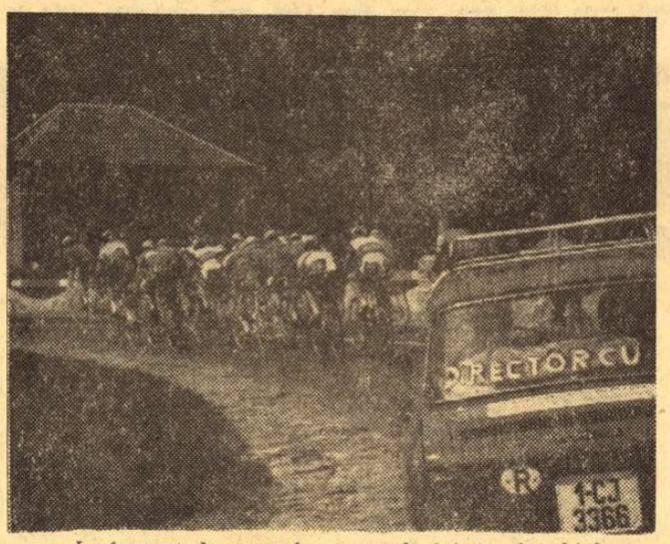

La început de urcuș în zona sub alpină, sub ochiul directorului cursei

Se atacă serpentinele Pietrei Craiului și urcușul triază din nou valorile. Se formează un grup avansat, alcătuit din Viard, Alary, Menard, Huster, Andresen, de Blaere, Vermeeren și Vercauter. Deci: 3 francezi, 3 belgieni, un norvegian și un alergător din echipa R. D. Germane. Din nou însă nici un reprezentant al țării gazdă. Cățărarea revine lui Andresen, urmat de Viard și Huster. Pe coborîrea spre Oradea, sparge Vermeeren. De această dată grupul de șoc nu mai are forță, rulează prudent pe serpentine, parcă în așteptarea celorlalți. Aceasta este cauza pentru care la km 95 grupul urmăritor, animat din nou de Vasile Tudor și colegii săi, îi ajunge. Plutonul francez și-a refăcut astfel componența dinaintea urcușului. Distanța dintre primele două grupuri s-a mărit la 3 min. și 15 s. Printre cei care se află în plutonul doi și care de altfel duc greul la trenă sînt Moiceanu, Ciocan și Burlacu. Undeva, mult în urmă, îl zărim pe Emil Rusu însoțit de Ion Cosma. Fostul cîștigător al Turului României va ajunge la capătul etapei cu o întîrziere de 20 de minute, justificînd neîncrederea inițială a comisiei de selecție.

Sprintul de pe Stadionul Crișul, din Oradea, este realmente palpitant. Pe prima linie dreaptă se instalează în frunte Wanzlik, talonat de Vasile Tudor. Reprezentantul nostru forțează puțin și intră în viraj la egalitate cu purtătorul tricoului galben. Ciclistul din R. D. Germană intuiește vigoarea principalului său concurent și începe să-l preseze spre marginea pistei. La intrarea în ultima linie dreaptă, deși nu mai are scuza forței centrifuge, Wanzlik continuă să-i închidă culoarul lui Tudor. Acesta frînează și rămîne, pentru a evita un accident. Sosește pe locul al doilea, în urma lui Wanzlik.

Juriul internațional — alcătuit din Octavian Amza (România), Ivan Sopov (Bulgaria) și Roger Diericks (Belgia) — judecă cele întîmplate, hotărînd declasarea lui Wanzlik și acordarea victoriei lui Vasile Tudor. Nu este o favoare, ci un lucru perfect regulamentar. De altfel, Roger Diericks ne-a declarat: **„Am văzut foarte bine sosirea. Pentru prima fază, petrecută în viraj, ciclistul Wanzlik nu poate fi acuzat. Pentru cea de a doua de după turnantă, cînd a continuat să-l preseze pe Tudor și să nu-i lase culoar, trebuie penalizat. Aceasta în numele justeței".**

Așadar, Vasile Tudor, inimosul ploieștean, și-a înscris în palmares o nouă victorie,

Grosul plutonului luat în „plonge" de fotoreporterul nostru

CLASAMENTE

(Urmare din pag. 1)

nu, 20. Ardeleanu, 21. Viard, 22. Rîndașu toți în același timp cu Wanzlik — 3h.45:54; Plutonul următor, condus de Moiceanu, a fost cronometrat în 3h.49:20.

Pentru jenarea adversarului la sprintul final, alergătorul Jürgen Wanzlik (RDG) a fost retrogradat cu 1 loc în clasamentul etapei.

CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL DUPĂ 6 ETAPE: 1. WANZLIK (RDG) 17h.43:30, 2. **Hezard (Franța) la 1:26, 3. Grigore (România B) la 2:13,** 4. Ziegler (România A) la 2:22, 5. Tudor (România B) la 2:25, 6. Realfsen (Norvegia) la 2:35, 7. Andresen (Norvegia) la 2:36, 8. Sofronie (România B) la 2:42, 9. Menard (Franța) la 2:58, 10. Alary (Franța) la 2:58, 11. Ardeleanu (Steaua) la 3:05, 12. Cernea (Steaua) la 3:23, 13. Viard (Franța) la 3:35, 14. Van Kerkove (Belgia) la 3:36, 15. Mollet (Franța) la 3:37, 16. Benjamins (Olanda) la 3:43, 17. Huster (RDG) la 3:48, 18. De Blaere (Belgia) la 3:48, 19. Vermeeren (Belgia) la 3:54, 20. Vercauter (Belgia) la 3:55, 21. Moiceanu (România B) la 4:11, 22. Patzig (RDG) la 4:15, 23. St. Suciu (Dezrobirea) la 4:19, 24. Prinsen (Olanda) la 5:21, 25. Burlacu (Steaua) la 6:18, 26. Gera (Steaua) la 6:30, 27. Ciocan (România A) la 7:23, 28. Kvernerud (Norvegia) la 9:53, 29. V. Selejan (România B) la 10:35, 30. Egyed (Dezrobirea) la 13:19, 31. N. Ciumeti (România B) la 16:35, 32. A. Suciu (Dezrobirea) la 20:15. 33. Puterity (Steaua) la 20:19, 34. I. Selejan (Dezrobirea) la 20:40, 35. Windisch (RDG) la 22:38, 36. Rusu (România A) la 24.03, 37. Cosma II (România A) la 24:10, 38. Rățoi (Metalul) la 24:16, 39. Dertz (RDG) la 25:29, 40. Van Oudenhove (Belgia) la 25:52, 41. Tânase (C.S. Brăila) la 27:10 ,42. Nemțeanu (C.S. Brăila) la 36:11, 43. Yli (Norvegia) la 40:25, 44. Bürki (Elveția) la 41:52, 45. Rîndașu (Metalul) la 43:02, 46. Ene (C.S. Brăila) la 51:24, 47. Ajoghin (Metalul) la 53:50, 48. Kroonen (Olanda) la 56:18, 49. Voegele (Elveția) la 56:20, 50. Richner (Elveția) la 57:02, 51. Suditu (Dezrobirea) la 1h.01:24, 52. Hrisoveri (C.S. Brăila) la 1h. 01:58, 53. Donk (Olanda) la 1h. 09:24, 54. Bălan (Metalul) la 1h. 17:33, 55. Gh. Ciumeți (C.S. Brăila) la 1h.46:10, 56. Răceanu (Metalul) la 1h.57:59.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. **FRANȚA 53h.15:46, 2. R. D. Germană la 0:16, 3. România B la 2:04,** 4. Belgia la 6:13, 5. Steaua la 6:27, 6. România A la 6:30, 7. Norvegia la 9:34, 8. Dezrobirea Brașov la 9:54, 9. Olanda la 59:13, 10. C. S. Brăila la 1h.22:52, 11. Metalul Ploiești la 1h 26:51, 12. Elveția la 1h.34:25.

CLASAMENTUL PE PUNCTE PENTRU TRICOUL VIOLET (sprinturi finale) PREMIU OFERIT DE ZIARUL „SPORTUL": 1. **Wanzlik 38 p, 2. Andresen 24 p, 3. St. Suciu 21 p, 4. Tudor 17 p, 5 Patzig 16 p, 6. Hezard 16 p.**

CLASAMENTUL CĂȚĂRĂTORILOR: 1. **Hezard 23 p,** 2. Viard 20 p, 3. Huster 19 p, 4. Andresen 10 p, 5. St. Suciu 10 p.

ȘI TOTUȘI, SE POATE!

În sfîrșit, imbatabilul Wanzlik, suveran absolut al sosirilor pe stadion, a întîlnit un adversar capabil să-i conteste supremația — cel puțin la acest capitol. Tudor Vasile — evident, despre el este vorba — ne-a demonstrat cu brio în finalul sprintului de pomină de la Oradea că termenul „imposibil" n-are ce căuta în vocabularul unui performer autentic. Deși tricoul galben a pătruns din nou cel dintîi pe pista de zgură, deși calitățile sale, vădite în atîtea rînduri, îl indicau drept virtual cîștigător — plutonul fruntaș părea, de altfel, împăcat cu ideea — minusculul rutier din Ploiești a găsit suficiente resurse pentru a reveni, într-un ritm de-a dreptul uluitor, ajungîndu-l pe lider în ultima turnantă, — spre stupefacția acestuia și spre satisfacția miilor de spectatori, care-și încurajau frenetic favoritul. Surprins, Wanzlik a apăsat pe accelerator, dar, de astă dată „forța motrice" s-a dovedit insuficientă pentru a rezolva duelul în favoarea sa. În cele din urmă, evenimentele au luat acea întorsătură pe care o veți găsi relatată cu lux de amănunte în cronica etapei.

Mi se pare însă că meritele reprezentantului nostru sînt mai presus de orice discuție în termeni pur tehnici. Prin reacția sa, temerară, tenace, scînteietoare — ca manieră — Tudor Vasile a reușit, pentru prima oară în competiția la care asistăm, să zdruncine mitul invincibilității „tricoului galben" într-o sosire cot la cot.

Este, într-adevăr, o victorie morală a tuturor contracandidaților acestui „pericol nr. 1" care rămîne, totuși, excelentul Jürgen Wanzlik!

ASTĂZI, ÎN TURUL ROMÂNIEI

ETAPA A VII-A, ORADEA-TIMIȘOARA, 165 KM. *Start festiv:* Teatrul de Stat — ora 12,35. *Start tehnic:* borna km 112 — ora 12,50. *Puncte de sprint:* Salonta și Arad. *Bufet:* Zimand. Caravana va trece prin *Salonta* (km 34) — ora 13,40, *Chișineu — Criș* (km 70) — ora 14,36, *Zimand.* (km 98) — ora 15,20, *Arad* (km 118) — ora 15,45, *Vinga* (km 132) — ora 16,10. *Sosirea* la *Timișoara* va avea loc pe Stadionul C.F.R., în jurul orei 17,00.

Duminică, în plină zi de luni

(Urmare din pag. 1)

meci de fotbal„ grațioase exerciții de gimnastică artistică și o demonstrație de săritură cu prăjina, — ceea ce ni s-a părut cu totul original, salutar pentru propaganda atletismului și de loc de mirare în orașul foștilor campioni atletici, soții Irma și Ladislau Kiss. Să nu-i uităm însă pe pionieri, cu detașamentele lor prezente pe stadion, oferind buchete de flori, limonadă și ceai fierbinte, ținînd bicicletele de coarne și cerînd autografe,— nu numai aici, ci peste tot, și la Cluj, unde chiar și sectoare de ordine au fost încredințate copilandrilor în costume de agenți de circulație, făcîndu-și ucenicia în acest domeniu.

Urmărind etapa de azi, ne-am întărit convingerea că, în ciuda tuturor aparențelor, ciclismul rutier nu este un sport individual, evadările solitare rămînînd excepții care confirmă regula. Cînd vezi pe dealul Pănicenilor un grup desprins în care din 8 evadați 5 sînt francezi, adică întreaga echipă a lui Oubron și că ei conlucrează admirabil, îți dai seama de valoarea spiritului colectiv într-o asemenea întrecere. Probabil că evadarea aceasta pînă la urmă n-a reușit tot din cauza unui efort de ansamblu, acela al cicliștilor români, din grosul plutonului rămas în urmă, care s-au coalizat în urmărirea fugarilor. Aceeași senzație am avut-o văzînd, pe serpentinele Pietrei Craiului, în plutonul francez, pe cei 3 belgieni, suficienți pentru a periclita clasamentul.

Dacă adăugăm contribuția generală, tehnică, organizatorică, administrativă, la bunul mers al Turului României, ajungem ușor la concluzia că ciclismul nu se poate dispensa de solidaritate, de operă comună de într-ajutorare, în toate sectoarele. Azi, am avut demonstrația, în sărbătoare, a acestui spirit.

Tentativa lui Wanzlik de „voiajare" — cum numesc specialiștii părăsirea propriului culoar pentru a închide calea adversarului venit puternic din urmă — trebuie considerată, în acest caz, drept o excepție regretabilă.

Forfota măruntă, permanentă — stîrnită de cei 18 mii de locuitori, care predau, la toate ceasurile zilei, ștafetele îndeletnicirilor lor — întreține o atmosferă laborioasă, agitată.

Organizatorii Turului României au rezervat Salontei un moment forte: sprintul de 1000 m, desfășurat în inima orașului, în zona dintre „moară" și sediul Consiliului popular. Caravana ciclistă și „kilometrul fulger" — iată tentații cărora nu le va rezista, cu siguranță, nici cel mai înveterat mizantrop. Seria a VII-a filmului care a împrumutat toate atributele superproducției, rulează sub ochii lor, pe viu. Și ei nu-și pot permite să piardă reprezentația.

În primele rînduri se vor instala, desigur, tinerii Salontei, acele inimi care sînt mereu la înălțime, deși împlinirile lor sportive n-au putut atinge — pînă acum — temerarul zbor al visurilor. Aici voința unanimă nu s-a putut concretiza, încă, decît în două rezultate: un loc 10 în seria a VII-a a diviziei C la fotbal și un loc VI în seria a II-a a diviziei B la baschet fete. „Condițiile nu sînt din cele mai fericite — *ne afirmă președintele C.O.E.F.S. Salonta, tov. Viorel Abrudan.* Luptăm cu lipsurile materiale și, de multe ori, cu inerția și neînțelegerea oamenilor. Speranța a fost și rămîne entuziasmul și priceperea buchetului de profesori de specialitate, adevărați animatori ai vieții sportive în Salonta".

Desigur, întîlnirea cu înalta performanță, care străbate astăzi orașul, le va trezi acestor misionari ai sportului (profesorii) vertigii. Conștienți și raționali ei nu vor fi demobilizați însă. Cred în ecoul muncii lor, chiar dacă roadele nu vor fi prea timpurii. Un viitor campion dintr-un actual junior nu constituie, oare, marele ideal al fiecăruia dintre ei?

Nușa MUSCELEANU

RETROSPECTIVĂ

Etapa Oradea — Timișoara s-a alergat pentru prima oară în ediția din 1936, fiind cîștigată de C. Tudose, cu 24,762 km pe oră.

După 10 ani, în 1946, iugoslavul Poredschi învinge, la demaraj, pe Antonio Strain din Triest și pe francezul J. Puy. Media orară: 28,140 km. Cinci ani mai tîrziu, în 1951, D. Doncu, în vervă, întrece — tot la sprint — pe mai vîrstnicii lui tovarăși de morișcă: Nae Chicomban și M. Ștefănescu. Media: 31,800 km.

Trec 8 ani și, în 1959, G. Moiceanu evadează, la 20 km de sosire, cu cîțiva rutieri, pe care-i întrece la sprintul final.

Mai trec 9 ani și, în ediția a XVII-a, cea de anul trecut, pe ruta complet asfaltată, se realizează 40 km pe oră. Aproape de sosire, fug din pluton cîțiva „nepericuloși" pentru fruntașii clasamentului. Cîștigă la sprint Andrei Suciu, mezinul „dinastiei" de pedalori de la poalele Tîmpei, lansați de cunoscutul „pescuitor de perle cicliste", din Brașov, Martie Ștefănescu.

Emil IENCEC

SPRINT LA SALONTA

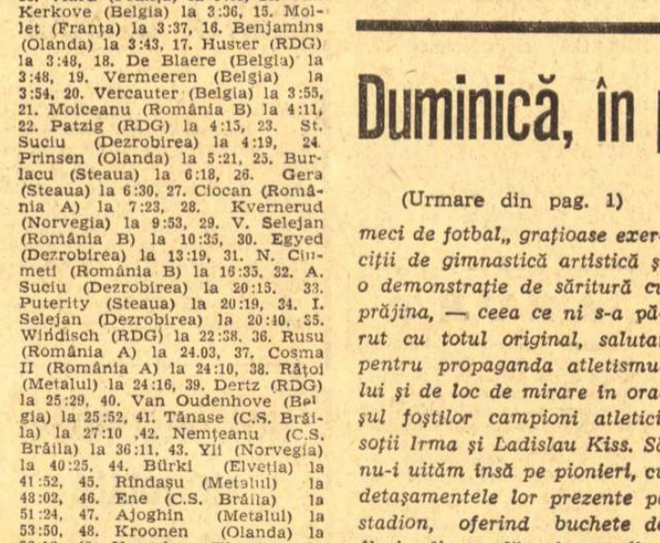

— Auzi,... primul a sosit și dă și relații presei!
— Ei, și? Niciodată nu m-am bătut pentru relații!!!

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40363